

Tato diplomová práce analyzuje dějiny panevropského hnutí ve 30. letech 20. století. Jeho zakladatelem se stal v roce 1923 Richard Nicolaus hrabě Coudenhove-Kalergi. Tento šlechtic s československou státní příslušností si byl vědom upadající politické a hospodářské váhy evropského kontinentu v celosvětovém dění, proto se rozhodl založit hnutí, které by sjednotilo Evropu na federálním principu. Vzorem mu přitom bylo po celý život švýcarské státní uspořádání.

Ačkoli se tato práce dotýká i dějin panevropského hnutí ve 20. letech, těžiště této práce je položeno do následujícího desetiletí. Idea sjednocené Evropy byla v této době vystavena tvrdé konfrontaci s radikalizující se politickou situací v evropských státech, která nakonec zabránila uskutečnění Evropské unie již v meziválečné době.

Diplomovou práci lze rozdělit na pět stěžejních částí. První nastiňuje životní osudy mladého filosofa Coudenhove-Kalergiho, poté je podrobena analýze jeho kniha Panevropa, jež stála na počátku panevropského hnutí a úvodní část končí Briandovým návrhem ustavení Evropské unie, vysloveným na půdě Společnosti národů v září 1929.

Tomuto návrhu, respektive Briandovu memorandu z května 1930 je věnována následující kapitola. Francouzská iniciativa znamenala významný milník v dějinách panevropského hnutí a představuje tak druhou stěžejní část. Významné události první poloviny 30. let, nahlížené očima zakladatele panevropské ideje a komentované na stránkách časopisu Paneuropa, stojí v popředí další kapitoly, která je tak třetím pilířem této práce.